



پنجشنبه، ۱۳ فروردین ۱۳۸۸  
۲۰۰۹ آوریل

# کارگر کمونیست ۱۰۲

دو هفته یکبار، پنجشنبه، منتشر میشود

نشریه ای از حزب کمونیست کارگری ایران - درباره مسائل جنبش کارگری

kargar\_komonist@yahoo.com

www.wpiran.org/kk-index.htm

## بیانیه حزب کمونیست کارگری ایران به مناسبت اول ماه مه، روز جهانی کارگر برای خلع ید از برده داران به میدان بیاید!

صفحه ۱۲

### نگاهی به جنبش کارگری در سال ۸۷

مصاحبه سیما بهاری با شهلا دانشفر در برنامه انترناسیونال در کانال جدید

گسترده بود. در سال گذشته ما شاهد اتفاقاتی بودیم که براسستی جنبش کارگری را نشان میداد که گامها به جلو برداشته است. در سال گذشته ما شاهد تشکیل سندیکای

صفحه ۳

شهلا دانشفر: بله همانطور که اشاره کردید، سال گذشته سال پر جنب و جوشی بود. اگر بخواهم به نقطه عطف ها اشاره کنم، به نظر من سال گذشته سال متحد شدن، سال متشکل شدن، سال اعتراضات

سیما بهاری: سال گذشته سال پرجنب و جوشی در جنبش کارگری بود، اگر بخواهید از این جنبش و این حرکات يك ارزیابی اولیه داشته باشید چه نقطه عطف هایی را رویش تاکید میکنید

### ساعتیایمان را با هم تنظیم کنیم

با فعالین کارگری در ایران خودرو



ناصر اصغری

فعالین کارگری در این شرکت محدود به دست اندرکاران يك سایت اینترنتی نمی توانند باشند. اما اجازه بدهید به

صفحه ۵

سایت، بطور علنی در میان بگذارم. هر دو این موضوعات بسیار فراتر از این جمع هستند؛ چرا که ایران خودرو که جمعیتی بالغ بر ۵۵ هزار کارگر را در خود جای داده و بزرگترین شرکت ماشین سازی در خاورمیانه، آسیای میانه و شمال آفریقا می باشد،

سایت "خودروکار" (ایران خودرو) از آن سایت‌های کارگری است که هر روز برای بروز شدن سر اخبار این مرکز به آن مراجعه می‌کنم. اخیراً دو موضوع درج شده در این سایت، توجهم را به خود جلب کرد و تصمیم گرفتم که با رفقای دست اندرکار این

صفحه ۶

### دومین تظاهرات میلیونی در فرانسه در سال جاری



### روز کارگر، افقی روشن در برابر انسانیت

مرتضی فاتح - صفحه ۱۲

یادداشت‌های یک کارگر

یاشار سهندی - صفحه ۴

### امید به اوپاما!

در مصاحبه با یکی از فعالین کارگری آمریکا - صفحه ۹

اخبار اعتراضات کارگری در ایران - صفحات ۸-۹

کمپین کارگران برای خواست افزایش دستمزدها - صفحه ۲

# آزادی، برابری، حکومت کارگری!

## به کمپین کارگران برای خواست افزایش دستمزدها بپیونددید

۵- استان اصفهان: محمد رضا خوشکار: 09139068974  
۶- استان آذربایجان شرقی و غربی: سلام شیخی: 09194802028  
\*\*\*

اسامی کارخانه ها و مراکز کارگری که امضاها را تاکنون از میان کارگران آنها جمع آوری شده است:

مجمع فولاد هرمزگان - کارخانه لاستیک البرز - مجتمع فولاد بندر عباس - پتروشیمی اصفهان - پتروشیمی پلی اتیلن سنگین کرمانشاه - چینی کرد - نیروگاه اصفهان - مجتمع کشت و صنعت و روغن نباتی نازگل - نساجی خامنه - کارخانه قند حداد - کارخانه صنایع فلزی تهران - شهرداری کرمانشاه - کارگران عسلویه - کارگران کارخانه های شهر صنعتی شاهین شهر - شرکت ایران ارتباط کرمانشاه - پتروشیمی اوره و آمونیاک کرمانشاه - پالایشگاه نفت بندر عباس - کارخانه گوشت ایران - شرکت ساختمانی تاسیساتی ریگا ارومیه - کارخانه پرریس سنندج - کارخانه فرش غرب بافت - کارگران ماهشهر - شرکت گراد آفرین - نساجی بابکان - کارخانه لوله و پوشش سلفچگان - کارگران شهر صنعتی تبریز - کارگران فرش غرب کرمانشاه - کارخانه غرب پویا - کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران - شرکت واحد تبریز - شرکت تعاونی سپه تبریز - کارخانه های پلاستیک سازی منطقه تهرانپارس - شرکت نشت یاب ...

\*\*\*

تا کنون بیش از ۱۵ هزار کارگر این طومار اعتراضی را امضا کرده اند... سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه، اتحادیه آزاد کارگران ایران، انجمن صنفی کارگران برق و فلزکار کرمانشاه طی اطلاعیه در ۲۵ اسفند ۸۷ تحت عنوان " دستمزد ۲۷۴۵۰۰ تومانی تحمیل گرسنگی مطلق بر میلیونها خانواده کارگری است، اعتراض خود را به دستمزدهای تعیین شده از سوی دولت اعلام داشتند.

از اینرو ما امضا کنندگان این بیانیه از شما همکاران در تمامی کارخانه ها، پروژه های خدماتی و ساختمانی و غیره در سراسر کشور میخواهیم تا با امضای گسترده طومار زیر به عنوان قدم اول برای افزایش دستمزدها به حرکت ما بپیونددید.

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه - اتحادیه آزاد کارگران ایران - سندیکای کارگران کشت و صنعت نیشکر هفت تپه - انجمن صنفی کارگران برق و فلزکار کرمانشاه - کارگران شرکت ریسندگی پرریس - کارگران کارخانه شاهو - کارگران فرش غرب بافت و جمعهای از کارگران:

عسلویه - شرکت صنایع فلزی - لوله و پوشش سلفچگان - لاستیک البرز - نورد لوله و پروفیل ساوه - شرکت مکان سازان - پتروشیمی پلی اتیلن سنگین کرمانشاه - کارخانه فرامان صنعت - کارخانه اخگر گاز - شرکت سیم کابل - آجر پزی شیل سنندج - کارخانه نیر پارس - گونی بافی سما - شرکت آجین سازه - کارخانه فراساز - صنایع شیمیایی اصفهان LAB - پتروشیمی اصفهان و جمعهای از کارگران ساختمانی

26 آذر ماه هزار و سیصد و هشتاد و هفت  
توضیح: کارگرانی که در سراسر کشور قصد پیوستن به طومار جمع آوری امضا برای افزایش دستمزدها را دارند میتوانند با شماره تلفنهای زیر تماس بگیرند:

تهران و استانهای شمالی:  
رضا شهابی: 09192034087  
جعفر عظیم زاده  
09123368772  
۲- استانهای جنوبی: علی نجاتی:  
09169483504  
رضا رخشان: 09169420430  
۳- استانهای مرکزی:  
شاپور احسانی راد:  
09192550737  
۴- استانهای غربی: جوانمیر مرادی  
09188871405  
شریف ساعد پناه:  
09189710274

(برگرفته از سایت اتحاد)  
**افزایش دستمزدها و  
بخورداری از یک زندگی  
انسانی حق مسلم ماست**

سالهاست ما کارگران به دلیل دستمزدهای پایین و افزایش بی وقفه هزینه های زندگی با فقر و نداری دست و پنجه نرم می کنیم و بطور دائمی و روزمره شرمند همسر و فرزندان خود هستیم. در طول این سالها هر کدام از ما بنویسه خود تلاش کرده ایم از طریق اضافه کاریهای طاقت فرسا و دست و پا کردن شغل دومی، درصد ناچیزی از رنج و آلام خانواده هایمان برای گذران زندگی را کاهش دهیم...

بینندگان محترم سایت اتحاد: به دلیل اشکال فنی در سایت اتحادیه آزاد کارگران ایران، لیست اسامی کارگران بطور کامل در سایت قرار نگرفته است. برای دیدن لیست کامل اسامی به سایت سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه به آدرس: [www.syndicavahed.info](http://www.syndicavahed.info) مراجعه فرمائید.

اما واقعیت این است که دیگر با این دستمزدها و گرانی سرسام آور موجود، نه اضافه کاری و نه شغل دوم نمیتواند گری از فقر و تنگدستی ما باز کند. گذشته از این، آیا شایسته است ما به دلیل دستمزدهای پایین و فشار کمربند هزینه های زندگی مجبور شویم تن به اضافه کاریهای طاقت فرسا و شغل دوم بسپاریم و شها جسم و روح رنجور و فرسوده خود را به منزل برسانیم و حالی و فرصتی برای استراحت و تفریح و بودن در کنار خانواده نداشته باشیم.

دوستان و همکاران ما تولید کنندگان اصلی تمامی ثروتها و نعمات موجود در جامعه هستیم و این حق مسلم ماست که فقط با اشتغال در ساعات رسمی کار، چنان دستمزدی دریافت کنیم که ضمن بر خورداری از رفاه و آسایش، دیگر مجبور نشویم به اضافه کاریهای طاقت فرسا و شغل دوم تن در دهیم. این حق ماست و حق گرفتنی است.



اساس سوسیالیسم انسان است.  
سوسیالیسم جنبش بازگرداندن اختیار به انسان است.

**منصور حکمت**

**کارگر کمونیست**

**نشریه ای از حزب کمونیست کارگری ایران**  
درباره مسائل جنبش کارگری

**سردبیر: کاظم نیکخواه**

Email: [kazem.nikkhah@googlemail.com](mailto:kazem.nikkhah@googlemail.com)

هیئت تحریریه

**ناصر اصغری**

[nasser\\_asgary@yahoo.com](mailto:nasser_asgary@yahoo.com)

**شها دانشفر**

[shahla\\_daneshfar@yahoo.com](mailto:shahla_daneshfar@yahoo.com)

**یاشار سهندی**

[y\\_sahandi@yahoo.com](mailto:y_sahandi@yahoo.com)

**حسن صالحی**

[hasan\\_salehi2001@yahoo.com](mailto:hasan_salehi2001@yahoo.com)

**سایت حزب کمونیست کارگری ایران**  
[www.wpiran.org](http://www.wpiran.org)

**دفتر**  
Tel: 0046 739 318 404

Fax: 0046 864 897 16

[markazi.wpi@gmail.com](mailto:markazi.wpi@gmail.com)

**مرکزی  
حزب**

مسئولیت مطالب با نویسندگان آنهاست. درج مقالات در کارگر کمونیست لزوماً به معنی تأیید مضمون آنها از جانب نشریه نیست.

## نگاهی به جنبش کارگری ...

از صفحه ۱

کارگران نیشکر هفت تپه بودیم. شاهد تشکیل "اتحادیه سراسری آزاد کارگران ایران" بودیم. شاهد تشکیل مجمع عمومی مشترک ۵ کارخانه در شهر سنندج بودیم. شاهد این بودیم که بطور مثال در کارخانه ای چون کیان تایر کارگران مجمع عمومی خود را تشکیل دادند و نمایندگان خود را انتخاب کردند و بعد کشاکش آنها این بود که شورای اسلامی باید دفتر خود در کارخانه را خالی کند و اتافی که در اختیار داشته را به نمایندگان منتخب کارگران واگذار کند. همینطور در صنایع فلزی شماره ۲ عینا همین ماجرا را ما شاهدش بودیم. نمونه دیگر آن در کارخانه "چینی کرد" بود که میتوان حرکت کارگران در آنجا را در ادامه این تحول دید. در این کارخانه کارگران در اولین روز بعد از تعطیلات سال نو در مقابل اداره کار کرمانشاه علیه اخراج تجمع کردند و بعد از اینکه به آنها گفتند ده روز فرصت بدهند، کارگران اولتیماتوم دادند و بعد از آن کارگران تصمیم گرفتند جمع شوند، مجمع عمومی خود را تشکیل دهند و نمایندگان منتخب خود را برای پیگیری خواستهایشان انتخاب کنند.

اینکه جمع بشویم و نمایندگان خود را انتخاب کنیم. اینکه جمع بشویم و در جمع خود تصمیم بگیریم. اینکه جمع بشویم و مجمع عمومی را تشکیل بدهیم بعنوان مرجع اعمال اراده خود به معنای اینست که در یک قدمی تشکیل شوراهای کارگری قرار گرفته ایم. به این ترتیب ما شاهد تحول بزرگی در جنبش کارگری بوده ایم. کارگران اعلام کردند که تشکل کارگری امر خود کارگران است. احتیاج به مجوز ندارد. ما اینرا از کارگران نیشکر هفت تپه شنیدیم. اینرا از کارگران بخش های دیگر شنیدیم و دیدیم که چگونه تشکل خود را ایجاد کردند و

چگونه الگو قرار دادند برای ایجاد تشکلهای کارگری. همینطور سال گذشته سال کانال جدید بود. بیشترین روی آوری را شاهد بودیم و همه جا صحبت از کانال جدید بود و بخش عمده این روی آوری ها از کارگران پیشرو، رادیکال و چپ بود که به این حزب پیوستند و به نظرم این خود تاثیرش را بر جنبش کارگری گذاشته است. به نظرم اینها نقطه عطف های مهمی است.

نکته دیگر مطالبات کارگری بود. در همان شروع سال گذشته کمپین اعتراضی علیه سطح نازل دستمزد ها شروع شد. کارگران طومار اعتراضی دادند. و گسترش پیدا کرد و در آخر سال این حرکت ارتقا پیدا کرد. کارگران اعلام کردند که زندگی انسانی حق مسلم ماست. ما به دستمزد زیر خط فقر رضایت نمیدهیم. ما کوتاه نمی آییم. دستمزد ما در گام اول باید یک میلیون تومان در ماه باشد، اگر چه حتی یک میلیون و نیم دستمزد هنوز بسیار پایین است. طوماری که بیش از پانزده هزار امضا حول آن جمع شده است. طوماری که سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه و اتحادیه آزاد کارگران ایران در راس آن قرار داشت و دهها کارخانه و کارگران دیگر را حول این خواست گرد آورد. این خود یک نقطه عطف مهم دیگر در جنبش کارگری و در پیشروی مبارزات کارگران بود و جنبش برای خواست افزایش دستمزد ها را به حرکت در آورد.

بطور مشخص سال گذشته، سال اعتراضات گسترده کارگران کیان تایر بود. سال اعتراضات کارگران نیشکر هفت تپه، صنایع فلزی شماره دو، مخابرات راه دور، و پتروشیمی بود، سال اعتراضات کارگران در کارخانجات مختلف در قزوین و سنندج و عسلویه و غیره بود. سال

اعتراضات گسترده کارگری بود. ۱۸ هزار کارگر ذوب آهن اصفهان، اعلام اعتراض کردند. و این اعتراضات و فضای اعتراضی ادامه دارد. من بگرمی دست همه این کارگران را میفشارم. براستی وجد آور است وقتی به این اتفاقات نگاه میکنیم. و همه این اتفاقات در متن اوضاع سیاسی ای اتفاق می افتد که کل جامعه در جنب و جوش است و در دانشگاه و در خیابان و در همه جا. شرایطی که خود رژیم دارد از بحران اجتماعی صحبت میکند. دارد از این صحبت میکند که سال ۸۸ سال اعتصابات سراسری کارگری است و ما در ادامه یک چنین روندی و در دل چنین روندی وارد سال ۸۸ شده ایم و من بسیار خوشبین هستم و فکر میکنم سال ۸۸ شاهد اتفاقات مهمی خواهیم بود.

سیما بهاری: فکر میکنید برای اینکه این اعتراضات بیشتر جلو برود و دستاوردهای بهتری داشته باشد، چه باید کرد و تاکیداتتان چیست؟

شهلا دانشفر: من اولین فراخوانم به کارگران اینست که اولاً وسیعاً به کانال جدید و حزب کمونیست کارگری ایران پیوندید. کانال جدید بعنوان صدای این حزب و ابزار دسترسی این حزب به جامعه امکانی است که باید از آن بیشترین استفاده را بکنند. اخبار و مسائلشان را از این کانال انعکاس اجتماعی دهند. از این ابزار برای سراسری شدن، برای شکل دادن، برای متحد شدن وسیعاً استفاده کنند. کسانی که تا اکنون عضو حزب نشده اند، تماس بگیرند و عضو حزب شوند. به نظرم این فاکتور سیاسی است. مهم است و تا کنون تاثیرات آنرا بدرجه ای که پیش رفته ایم گذاشته است. این اولین تاکید من است. در تمام کارخانجات و در همه جا باید شاهد تشکیل جمع های کانال جدید و واحدهای حزبی باشیم.

دومین مساله اینست که این جنبشی که اشاره کردم که دارد متحد میشود. دارد مجمع عمومی خود را تشکیل میدهد. دارد نمایندگان خود را انتخاب میکند، باید سراسری شود. باید این دستاورد همه جا بکار گرفته شود. کارگران مجامع عمومی خود را تشکیل دهند. نمایندگان خود را انتخاب کنند و بدین ترتیب متشکل و متحد در مقابل تهاجم رژیم بایستند. در مقابل شرایطی که می بینید که چگونه جمهوری اسلامی تحت عنوان اینکه بحران هست، تحت عنوان اینکه وضع اقتصادی خراب است، حداقل دستمزد کارگران را بیشرمانه ۲۷۴ هزار اعلام کرد و بعد آنرا ۵ درصد دیگر کاهش داد و ۲۶۳ هزار تومان اعلام کرد. میخوام بگویم جمهوری اسلامی چنین تهاجمی را در سال ۸۸ در دستور دارد و باید با صف متحد آنرا عقب بزنیم. اکنون در تعداد زیادی از کارخانجات خطر بیکاری سازی کارگران را تهدید میکند. از جمله در نیشکر هفت تپه، در لوله سازی اهواز و غیره، باید بصورت سراسری این تهاجم را عقب راند.

سوم اینکه الان بخش زیادی از کارخانجات هستند که با دستمزدهای پرداخت نشده روبرویند. الان در بسیاری از آنها اعتراض هست و منتظرند که تعطیلات نوروز تمام شود و اعتراضاتشان را دنبال کنند. به نظرم در تمامی این کارخانجات باید کارگران جمع شوند و تصمیم به اعتصابات اخطاری بگیرند و با این کار با اعتراضی سراسری مبارزات خود را قدرتمند تر به پیش برند. در عین حال وسیعاً به کمپینی که بر سر خواست افزایش دستمزد به راه افتاده است، کمپینی که حداقل دستمزد در گام اول را یک

میلیون امضا کرده است پیوندند. و آنرا امضا کرد و آنرا از سطح طومار فراتر برد و تبدیل به تجمعات اعتراضی کرد. به نظر من اینها همه میتواند مقدماتی باشد برای اینکه با صفی قدرتمند و متحد به استقبال اول مه روز جهانی کارگر که ۵ هفته بیشتر به آن نموده است برویم و این روز را به یک روز اجتماعی وسیع در کل جامعه تبدیل کنیم. و بدین ترتیب این اتحاد و همبستگی مان را بصورت یک قدرتمندی بزرگ و باشکوه در اول مه مه به نمایش بگذاریم. به نظر من اینها خطوط مهم کار ماست. در همین فاصله باید فعالین چپ و رادیکال کارگری بنشینند و روی این خطوط فکر کنند، برنامه بریزند و به استقبال اول مه بروند. در هر حال تاکید من اینست که بیایید در کنار کانال جدید، در کنار حزب متحد این پلانفرم و این استراتژی را مقابل خود بگذاریم و به جلو برویم به نظر من موقعیت خطیر است. در عین حال موقعیت بسیار مناسب است.

سیما بهاری: بعنوان آخرین سئول و خیلی کوتاه حرفتان در این رابطه با فعالین و رهبران کارگران چیست؟

شهلا دانشفر دقیقاً در وهله اول روی سخن من با رهبران و فعالین رادیکال و چپ جنبش کارگری است و این دست آنها را میبوسد و صحبت من بطور خیلی کوتاه و فشرده با آنها اینست که دست در دست هم این جنبش را به جلو ببریم. به نظر من ممکن است، عملی است و همانطور که رژیم وحشت خود را نشان داده، سال ۸۸ را به سال اعتراضات سراسری کارگری و سال به زیر کشیدن جمهوری اسلامی تبدیل کنیم.

سایت کارگران [www.kagaran.org](http://www.kagaran.org)

سایت روزنه [www.rowzane.com](http://www.rowzane.com)

به حزب کمونیست کارگری ایران پیوندید!

## یادداشتهای یک کارگر

یاشار سهندی

### تعطیلات خوش گذشت؟!\*

"سال خوبی داشته باشی يك ماچ بده ببینم!" ما کارگران سالی یکبار دسته جمعی همدیگر را میبوسیم، یعنی دیوار! یکبار آخر سال یکبار، هم اول سال بعد از عید. ان جمله را همکارم گفت و من نیز برایش آرزوی سالی خوبی را کردم و بوسیدمش و بعد شروع شد این را ببوس و آن یکی را ببوس! خوشبختانه (برای این لحظه) تعداد مان زیاد نیست و گرنه یکی دو روزی باید فقط ماچ و بوسه رد و بدل میکردیم! برای لحظاتی بسیار کوتاه همه غم و رنج و دردمان را از خاطر برده بودیم. و بعد که صورت صاحب کارمان جلو آمد که باید آنرا هم میبوسیدیم همه آن غم و رنج و درد برگشت و خورد تو ذوقمان. ایشان نیز برای ما سال خوبی و پراز موفقیت آرزو کرد!

نه بخاطر اینکه يك جایی شاید تو خلوت خودمان قسم خورده بودیم که با ایشان دشمنی داشته باشیم نه، ما با ایشان پدر کشتگی نداریم، اما درست تا دو ساعت قبل از آن اصلاً مشخص نبود که عیدی مان را خواهد داد حقوق مان را پرداخت خواهد کرد. روز قبلش چند نفر از همکاران را اخراج کرده بود به بهانه پایان قرارداد های کذایی و خود ما هم دل تولدیمان نبود که تمسید میکند یا خیر. و هنوز نگرانیم که حقوقی را که دولت منت سر ما گذاشته زیاد کرده و بعد ۱۲ هزار تومان آن را ملاخور کرد کارفرمای ما اضافه خواهد کرد یا خیر. يك روز بیشتر مهلت نبود که خرید آخر سال داشته باشیم و هر چیزی را هم نمی توانستیم بخریم. همسر من می گفت: کفشهای من هنوز نو است! من گفتم: شلوارم يك اتو میخواهد! فرزندان را بلو بدو دنبال خویش کشانیدم و هر جا که فکر

و کوفته به سال تحویل رسیدیم. و امسال تلویزیون جمهوری اسلامی حتی زدن سرنای که بهنگام سال تحویل زده میشود از مردم دریغ کرد چون میدانست که رهبرشان چند دقیقه بعد خبر خوش به مردم میدهد که سال آینده سال بدبختی و فلاکت بیشتر است. اینگونه بود که سال ۸۸ برای ما شروع شد.

بعد از عید باید دوباره باهمکاران ماچ و بوسه رد و بدل کنیم و پیرسیم عید خوش گذشت. و همگی با مهارت تمام حس تحقیری که در این ایام میگذرانیم می پوشانیم و میگوییم: جای شما خالی بود! اما صاحب کار نیز دوباره صورتش را جلو می آورد و آن حس تحقیر تکمیل میشود وقتی میپرسد: تعطیلات خوش گذشت؟

### تکلیف کارگران روشن است

روزنامه سرمایه: کارفرمایان بخش خصوصی کشور در آخرین نشست صبحانه با مسوولان اتاق بازرگانی تهران با حضور وزیر کار، جلگی بر این عقیده بودند که پرداخت افزایش ۲۵ درصدی حداقل حقوق کارگران از توان آنها خارج است. وزیر کار نیز هرچند به این موضوع که «هم اکنون تامین معیشت با ۲۷۰ هزار تومان برای کارگران بسیار دشوار است»، اشاره کرد اما از تشکیل جلسه برای بررسی مجدد موضوع با توجه به نامه رئیس کل بانک مرکزی مبنی بر کاهش تورم خبر داد.

خبرگزاری فارس: جهرمی خاطر نشان کرد: شورای عالی کار در عصر روز ۲۷ اسفند ۸۷ مجدداً تصمیم به تعیین نرخ حداقل دستمزد کارگران در سال آینده گرفت و با ۲۰ درصد افزایش نسبت به حداقل دستمزد سال جاری با ۲۶۳ هزار و ۵۲۰ تومان موافقت کردند.

وزیر کار افزود: البته شورای عالی کار این مطلب را مدنظر قرار داده که در ۶ ماه اول سال آینده مسائل اشتغال و تورم بررسی شده و

با توجه به پیشبینی بانک مرکزی مبنی بر اینکه در نیمه نخست سال ۸۸ نرخ تورم به ۱۵ درصد کاهش می یابد، لذا این شورا در مهرداد سال آینده مجدداً تشکیل جلسه می دهد.

آنچه خواندید باور کردنی نمی نماید اما حقیقت دارد. تنها کالایی که در نظام سرمایه داری فروشنده آن حق ندارد قیمتش را تعیین کند همانا نیروی کار است. اگر کارگری یا کارگرانی درصد تعیین قیمت کالای خویش باشد در بهترین حالت از کار اخراج میگردند. و اگر ساکت نشدند سربازان گنم امام زمان به سراغشان خواهند آمد. لازم نیست دکترای اقتصاد داشته باشید یا حتی يك کتاب در باب اقتصادیات خوانده باشید تا بدانید از وقتی که کالا در زندگی انسانها حضور پیدا کرده این يك روش معمول و منطقی پذیرفته شده از سوی همه آحاد جامعه بود که فروشنده کالا قیمت کالا را تعیین میکند. اما این تنها نیروی کار به عنوان يك کالا است که فروشنده آن حق هیچگونه تصمیم گیری در این باب را ندارد: این خریداران (یعنی کارفرما و دولتشان) هستند که قیمت آنرا تعیین میکنند و جای هر گونه چانه زنی را نیز باقی نمیگذارند و هر گونه مقاومت را با باطوم و زندان جواب میدهند.

در همه عالم رسم است و منطقی نیز مینماید که اگر خریدار پول فروشنده را نداد میتواند شاکي باشد و کار را به پلیس و دادگاه بکشاند. اما در مورد این کالای معین درست برعکس اگر خریدار پول فروشنده را نپردازد از هر گونه بیگیری حقوقی نیز معاف است و جرم محسوب نمیشود و فروشنده نگویند بخت باید جواب پس بدهد چرا احقاق حق میکند!

هیچکدام باور کردنی نیست. ولی این نظم کثیفی که به ضرب میلیاردها تومان هزینه که بابت بخش امنیت و پلیس و زندان و

سرکوب میشود پاس داشته میشود، روال معمول کارش همین است. اول اعلام کردند ۲۷۴ هزار تومان پایه حقوق به فاصله چند روز اعلام کردند که زیاد است! محاسبه تورم درست نبوده و شد ۲۶۳ هزار تومان و نوید میدهند که شش ماه دیگر که از الان مطمئن هستند تورم پایین می آید از این نیز کمتر خواهد شد! اگر "رهبر فرزانه" از قول "اسلام عزیز و عقلای عالم" اعلام میکنند که امسال باید "سال اصلاح الگوی مصرف" باشد این يك تصمیم تك نفره نبوده يك توطئه حساب شده است که حکم شرعی يك آیت الله که رهبر سیاسی يك مملکت نیز هست پشت آن هست. بانک مرکزی ابزاری است که ساخته و پرداخته همین نظام است که حساب سود و زیان سرمایه داران را دارد. هیچگاه به حق کسی قانع نشده که این آمارهای رسمی داده شده واقعی است. بانکی که در عرض چند روز آمار تورم اعلام شده خودش را پایین میکشد به کدام آمارش باید اطمینان کرد؟ اما چه کسی گفته باید پایه حقوق کارگر بر اساس تورم باشد؟ حقوق کارگر باید بر اساس يك زندگی شرافتمندانه باشد. شرافتمندی نه به این معنی که دست گدایی به سوی کسی دراز نکند، شرافتمندانه یعنی اینکه بتواند تمام نیازهای زندگی امروزی را جوابگو باشد. کی تعیین کرده که سفر مثلاً به اروپا برای کارگر لازم نیست؟ کی تشخیص داده که کارگر باید بیربخت ترین لباسها را بخرد؟ کی لازم دیده که کارگر حتی نتواند به فردای خودش اطمینان داشته باشد که کار دارد یا خیر؟

کارفرمایان میتوانند "نشست صبحانه" با وزیر کار داشته باشند و گله کنند که نمی توانند حتی همان ۲۷۴ هزار تومان را بپردازند و وزیر کار قول مساعد دهد که کم میشود و کردند. اما کارگر اگر دور هم جمع شوند و بگویند این شیوه تعیین را نمی پذیرند همه رقم نیروی امنیتی

مرگ بر جمهوری اسلامی! زنده باد جمهوری سوسیالیستی!

## یادداشتهای یک کارگر ...

از صفحه ۴

محاصره اش میکنند که چرا اصلا جمع شده اند! حرف کارگر در هیچ رسانه رسمی دولت منعکس نمیشود که: "بابا من هم آدمم و به عنوان یک فروشنده کالا حق دارم قیمت آنرا تعیین کنم." اما درد دل دولت سرمایه دار در رسانه دولتی آلمان به نام "دویچه وله" منعکس میشود که من فقط به عنوان تفسیر این رسانه رسمی دولت آلمان اشاره میکنم که او هم نگران ادامه دادن یارانه کالاهای اساسی و خواستار اجرای طرح دولت فاشیست احمدی نژاد در مورد یارانه هاست. عنوان این است: "یارانه یا ادامه اتلاف منابع؛"

در آن تفسیر با دقت ریاضی بالایی اشاره شده است که دولت ایران ۱۰۰ میلیارد دلار با حساب یارانه مستقیم و غیر مستقیم میپردازد که یک و نیم برابر بودجه ایران است! و

که اضافه میکنند نیز از خیرش بگذرند اما اعتصابات کارگری و اعتراضات مداوم کارگران و در کنار آن طومار تعیین دستمزد آنها را وادار به عقب نشینی کرده که رسانه های دول دیگر هم را نگران کرده است. آنها نگران فقر ما نیستند نگران بروز اعتراضات وسیع و دامنه دار کارگران ایران هستند. باید به پیش رفت همانگونه که با وجود سرکوب روزافزون کارگران، کارگران نیز گامهای مهمی برداشتند.

## این هشدار را جدی بگیریم!

روزنامه سرمایه: جهرمی با اشاره به اصلاح قانون کار تصریح کرد: «هم اکنون برخی از بندهای قانون کار اصلاح شده است. رفع موانع تولید و حرکت به سوی سیستم کارمزدی به جای وقت مزدی از مهم ترین موضوعاتی است که وزارت کار همواره بر آنها تاکید دارد.»

خوب به این گفته های وزیر

دستمزدها و تعویق طولانی مدت در پرداخت دستمزدها مخفی نیست. است شمار مخفی نیست. لت و پار کردن کارگران زیر دستگاه مخفی نبوده. چرا رهبران کارگری مخفی هستند؟ مجامع عمومی ای که رأی به اعتصاب می دهند علنی هستند؛ چرا این مجامع عمومی رهبران کارگری به جامعه معرفی نمی کنند؟

راستش جمع های مختلف فعالین کارگری در ایران خودرو اگر بتوانند ساعت هایشان با همدیگر تنظیم کنند، می توانند تشکیل بزرگی را به جمهوری اسلامی تحمیل کنند. می توانند آدم هائی را که از چشم مدیریت دور نمانده اند، به جامعه معرفی کنند. چند سال پیش پرویز سالاروند در ارتباط با مسائل کارگری دستگیر شد. سال گذشته بیژن امیری نیز در همین رابطه دستگیر شد. چرا کسی نامی از این دوستان را قبل از دستگیری نشنیده بود؟ مسئله به همین سادگی است. اگر هنوز بحث ملاحظه امنیتی باشد، واضح است که رهبر و فعال علنی کارگری که توده کارگران و در

سرمایه دقت کنید و سر سری از آن نگذرد. يك توطئه دیگر در راه است. بازی با کلمات هنر این دولت است. " حرکت به سوی سیستم کارمزدی به جای وقت مزدی!؟" پیشرفته فردا "کارشناسان" بخط می شوند و ثابت میکنند کارگری که در سر کار است بابت وقتی که میگذرانند پول میگیرد نه کاری که میکند. و با حساب و کتاب ایشان که بارها در این سالها گفتند کار مفید يك کارگر در ایران کمتر از یکساعت است! از آنجا که ایشان به حلال و حرام اعتقاد دارند میخواهند "لقمه ای که کارگر سر سفره و جلو زن و بچه اش میگذارد حلال باشد" (!!!) برای همین میخواهند حسابی از گرده کارگر تسمه بکشند. سیستم کارمزدی ایشان به زبان بشری یعنی اینکه دیگر کسی حداقل حقوق تعیین نخواهد کرد هر کسی همانقدر که کار کرد مزد میگیرد و چه کسی

نتیجه جامعه را پشت سرش داشته باشد، امن تر از کسی است که با اسم "جمعی از کارگران ایران خودرو" و یا "کمیته هماهنگی" اعلامیه می نویسد. بحث ابدار رعایت نکردن جنبه امنیتی مسئله نیست. بحث این است که به نظر نمی آید جمع های مختلف کارگری در ایران خودرو که هر از چندگاهی اطلاعیه و اعلامیه های منتشر می کنند، به سوی چنین موضوعی حرکت کنند. با اینکه این جمع ها و محافل سال هاست که اطلاعیه صادر می کنند، اما اقدامی برای تشکیل سازمان کارگری نشده است.

۲) موضوع دیگری که در ویلاگ مزکور درج گردیده بود، مسئله حداقل دستمزد بود. روز ۱۵ اسفندماه شکاری در این ویلاگ درج گردیده بود تحت عنوان "حداقل دستمزد ماهانه هر کارگر در شرایط کنونی باید ۶۰۰ هزار تومان باشد." معلوم نیست این رقم از کجا آمده است؟ بانک مرکزی گفته بود که خط فقر ۶۸۶ هزار تومان است. نمایندگان از مجلس اسلامی گفته بودند که خط فقر ۸۰۰ هزار تومان

تعیین میکند که کارگر کار کرده است یا نه قانون وزارت کار (سرمایه) و تفسیر "کارفرمای محترم" از کار کردن است. یعنی اینکه يك کارگر ممکن است 12 ساعت کار کند و بر اساس این پیشنهاد عملا در بهترین حالت به اندازه شش ساعت مزد دریافت کند. از هم اکنون باید این را جدی گرفت. بحث من تغییر دادن یا ندادن قانون کار فعلی نیست. اینرا که باید به زیاده دان ریخت. نکته اینجاست که اینها عملا مشغول فراهم کردن زمینه های استعمار شدیدتر کارگران هستند. ایستادگی ما کارگران عملا فعلا آنها را مجبور کرده است که از اجرای طرح زندگی نابود کن احمدی نژاد بگذرند. با اعتراضمان به این پیشنهادات پیشرفته و فاشیستی نشان دهیم طبقه کارگر ایران بی دفاع نیست که ساکت بماند. تعرض نیز میکند.

است. پادوهای خانه کارگر و شوراهای اسلامی کار هم از خط فقری بالاتر از ۶۰۰ هزار تومان حرف می زنند. کمپین افزایش دستمزد هنگام درج شعار فوق در سایت "خودروکار" در جریان بود و هزاران کارگر و جمع ها، محافل و تشکلهای کارگری آن را امضا کرده بودند. بدنبال آن تعدادی از همین فعالین کارگری اطلاعیه دادند که حداقل دستمزد نباید کمتر از يك ميليون تومان باشد. درج شعار مزبور در سایت "کارگران ایران خودرو" به خواست افزایش دستمزد امسال کارگران لطمه می زند. امضای هیچ جمعی از کارگران ایران خودرو در بین محافل و جمع های امضا کننده کمپین مزبور دیده نمی شود.

بحث دستمزد اینجا سمبلیک است. مبارزه برای رفاه خانواده کارگری از کانال چنین مبارزات و کمپین هائی می گذرد که امضاء جمع های کارگری ایران خودرو را با خود ندارند. فعالین و جمع های کارگری ایران خودرو بهتر است که ساعت هایشان را با دیگر فعالین و جمع های کارگری تنظیم کنند.

## ساعت هایمان را با هم تنظیم کنیم

از صفحه ۱

اصل موضوع بپردازیم. ۱- روز ۲۳ اسفند ماه، اطلاعیه ای با امضای "جمعی از کارگران ایران خودرو" تحت عنوان "اگر ما کارگران یکصد فریاد بزنیم همه صدایمان را خواهند شنید" منتشر و در سایت مزبور درج گردید. این موضوع بخودی خود اشکالی ندارد. اما کارگران شرکتی به بزرگی ایران خودرو و با آن تعداد پرسنلی که در خود جای داده است، نمی توانند توسط جمع های نسبتا بی نام و نشان سازمان بیابند و کارگران این چنین مورد خطاب قرار بگیرند. بر این امر واقف که جمهوری اسلامی زندگی کارگران را در ایران با يك زندگی حداقل به معنای واقعی کلمه، به گروگان گرفته است. این موضوع، مسئله اظهار نظر، علنی و ترس از عواقب این کار را با مشکل رویو می کند؛ اما نباید مانع این کار بشود که علنا دست به سازماندهی کارگران این شرکت زده بشود. شرایط کار در ایران خودرو چنان وحشتناک



محمد کاظمی

مقاومت و مبارزه در مقابل حمله وحشیانه نظام سرمایه داری به زندگی مردم کارگرو زحمتکش به فرانسه ختم نمیشود. شواهد بسیاری نشان می دهند که مبارزات و اعتصابات کارگری در دیگر نقاط دنیا هرچه گسترده تر و رادیکالتر به پیش خواهند رفت. اما در این میان جای احزاب کمونیستی- کارگری، احزابی که تحت رهبریشان رهایی کامل کل جامعه امکانپذیر است خالی است.\*

### کارگران لاستیک البرز و صنایع فلزی شماره یک و دو بخشی از دستمزدهای معوقه خود را دریافت کردند

آزاد کارگران ایران روز ۲۷ اسفند مبلغ پانصد میلیون تومان بابت طلب کارگران کارخانه شماره دو صنایع فلزی به علاوه باقی مانده دستمزدهای این کارگران تا پایان آبان ماه به آنان پرداخت شد. این کارگران در حال حاضر چهار ماه دستمزد معوقه بعلاوه عیدی خود را از کارفرما طلب کار هستند. همچنین کارگران کارخانه صنایع فلزی شماره یک نیز در این روز دو ماه و نیم از دستمزدهای معوقه خود را دریافت کردند. این کارگران هم اکنون دستمزد اسفند ماه و عیدی خود را دریافت نکرده اند.

وزاری فرانسه اعلام کرده بود که بحران اقتصادی باعث موج تازه ای از "مبارزه جویی" در اروپای خواهد شد. یا اینکه روزنامه لیبراسیون در رابطه با تظاهرات و اعتصابات دانشگاهیان دردم فوریه نوشته بود که حرکتی که فرانسه را تکان داده است می تواند بمشابه جرقه ای که آتش را روشن میکند عمل کند. از این گذشته، شرکت وسیع دانشگاهیان، دانش آموزان و جوانان در این تظاهرات و اعتصابات می رود که کابوس سال ۱۹۶۸ را برای دولت سرکوزی زنده کند. سالی که هماهنگی جنبش دانشجویی و کارگری نهایتاً باعث سقوط دولت چارلز دوگل شد. بهر حال فرانسه روزها و ماههای پرتلهابی را دربر خواهد داشت.

به گزارش اتحادیه آزاد کارگران ایران روز ۲۷ اسفند ماه در آخرین روزهای پایان سال ۸۷ کارگران لاستیک البرز دستمزد اسفند ماه و عیدی خود را به همراه خریدی تا سقف یکصد و پنجاه هزار تومان از تعاونی کارخانه دریافت کردند. لازم به یادآوری است در حال حاضر کارگران لاستیک البرز ۵ ماه از دستمزد خود بعلاوه ۲۰ درصد از دستمزد اسفند ماه را دریافت نکرده اند و مدیریت کارخانه وعده داده است روز ششم فروردین ماه ۸۸ به آنطرف این دستمزدها را به حساب کارگران واریز کند. بنا به گزارش دیگر از اتحادیه

## دومین تظاهرات میلیونی در فرانسه در سال جاری

پرداختن حقوق انضام خدمت، قولی که قبلاً داده بود، خشمگین شده بودند دست به این عمل جسورانه زده، کارخانه را با تنه و شاخه درختان محاصره کرده بیست نفر از همکاران خود را مامور نگهبانی کارخانه کردند. نماینده کارگران در این رابطه اعلام کرد: "اوبه حرف ما گوش نخواهد کرد. ما چاره ای دیگری نداشتیم". جناب رییس بعد از ۲۴ ساعت زندانی شدن توسط کارگران در هنگام آزادی چنین گفت: "من خوشحالم که آزاد شده ام و دوباره می توانم نورآفتاب را ببینم!"

ناگفته نماند که تنها این کارگران و مردم زحمتکش فرانسه نبودند که در فاصله این دو اعتصاب عمومی تنور مبارزه را داغ نگه داشتند. کارگران در جزایر مارتینیک و گوآدالوپ، جزایری که هنوز از مستعمرات فرانسه به حساب می آیند توانستند بعد از چندین هفته اعتصاب و مبارزه خواسته های خود را بدولت خود تحمیل کنند. از جمله، در ۱۱ مارچ کارگران جزیره مارتینیک قادر شدند که پیش نویس قراردادی که حاکی از افزایش حقوق ماهانه بود با دولت امضا کنند. طبق این قرارداد دولت موظف به افزایش حقوقی معادل دویست و پنجاه دلار آمریکایی برای کارگران با حقوق های رده پایینتر وهم چنین مبلغ کمتری برای کارگران با حقوق های رده بالاتر شده است. در همین رابطه ۲۰ هزار کارگر این پیروزی را جشن گرفتند. کارگران موفق به تحمیل شرایط مشابه ای در گوآدالوپ شدند.

مبارزات چند ماهه در فرانسه و مستعمرات سابق آن زنگ خطری جدی برای دولت سرکوزی را به صدا درآورده است. خود سرکوزی در دسامبر سال ۲۰۰۸ و با مشاهده شورشهای شهری در یونان به شورای

بوده است. در این فاصله دانش آموزان، معلمین و پژوهشگران دانشگاهی مختلف به اعتصاب و یا اشغال دانشگاه ها ادامه داده اند. طبق آمار اتحادیه UNEF در یازدهم مارچ امسال هفتاد تا از دانشگاه های فرانسه در حال اعتصاب، بیست و پنج دانشگاه کلا و یا بخشاً در تصرف دانشگاهیان بوده اند. هم چنین در روز دهم فوریه، ۵۰ هزار نفر از دانشگاهیان شامل کارمندان آکادمیک، تکنسینهای دانشگاه، کارمندان اداری و آزمایشگاهی، کارمندان تعمیرات، مهندسی دانشگاه و دانش آموزان مدارس و دبیرستانها در پاریس دست به تظاهرات زدند. اعتصاب و تظاهرات معلمین و دانشگاهیان در فرانسه در مخالفت با پیشویس فرمانی (decree) است که اگر تصویب شود راه را برای دویست و سیستمی کردن دانشگاهها باز میکند: در حالیکه به تعداد کمی از دانشگاهها بودجه زیادی اختصاص داده خواهد شد، بیشتر دانشگاهها از استاندارد پایین تری برخوردار خواهند شد. این فرمان وضعیت ۶۲ هزار معلم و پژوهشگر را مورد بازمینی قرار خواهد داد و به روسای دانشگاهها اجازه می دهد که ساعات زیادتری را به پژوهشگران تحمیل کنند.

از دیگر اتفاقاتی که در فاصله دو اعتصاب عمومی رخ داده است اقدام جسورانه کارگران شرکت "سونی فرانسه" در زندانی کردن رئیس کارخانه میباشد. در ماه دسامبر سال ۲۰۰۸ به ۳۷۲ کارگر کارخانه ابلاغ شده بود که کارخانه در ماه آوریل بسته خواهد شد. آقای فوجر رییس کارخانه در روز دوازدهم مارچ برای خداحافظی به کارخانه آمده بود که توسط کارگران زندانی شد. کارگران که از امتناع کردن رئیس کارخانه به

در روز نوزدهم مارچ امسال جمعیتی در حدود سه میلیون نفر از مردم کارگر و زحمتکش در فرانسه در دویست و سیزده شهر بزرگ و کوچک دست به تظاهرات و راهپیمایی زدند. این اعتصاب عمومی یکروزه که توسط بزرگترین اتحادیه های کارگری تدارک دیده شده بود در اصل در مخالفت با برنامه های ریاضت کشی دولت آقای سرکوزی، قطع برنامه های اجتماعی وهم چنین در مخالفت با فقر و بیکاری افزایش یافته در فرانسه بود. منابع خبری گزارش داده اند که رقمی در حدود ۷۲ تا ۷۸ در صد از مردم فرانسه از این اعتصاب عمومی یک روزه حمایت و پشتیبانی کرده اند. اعتصاب عمومی روز نوزدهم مارچ در شرایطی صورت می گیرد که پیش بینی میشود که چهارصد هزار نفر در سال ۲۰۰۹ از کار بیکار شوند.

اولین تظاهرات میلیونی امسال در فرانسه در ۲۹ ژانویه صورت گرفت که جمعیتی بالغ بر دویست میلیون نفر در شهرهای مختلف فرانسه در آن شرکت کردند. آنچه که در هر دو روز قابل توجه است مشارکت هردو بخش دولتی و خصوصی، مشارکت وسیع دانشگاهیان و جوانان و سراسری بودن آنها میباشد. طبق آمار اتحادیه CGT یکی از بزرگترین اتحادیه های فرانسه، در روز نوزدهم مارچ ۳۵۰ هزار نفر در پاریس، ۳۲۰ هزار نفر در مارسلی، ۶۰۰ هزار نفر در گزیل و ۲۵ هزار نفر در آنگولم در این "عمل یک روزه" شرکت کردند. البته ناگفته نماند که همانند تظاهرات سی ام ژانویه پلیس رقم کمتری را چه در شهرهای مختلف و چه در کل فرانسه گزارش داده است- یک میلیون و نیم برای کل فرانسه.

فرانسه در فاصله دو تظاهرات میلیونی هم چنان در تب و تاب مبارزه با دولت سرمایه داری فرانسه

به حزب کمونیست کارگری ایران بپیوندید!

### آدرس تماس و مشخصات فنی کانال جدید به این شرح است:

ماهوره هات برد	۸
فرکانس	۱۲۳۰۳ مگاهرتز
سیمبل ریت	۲۷۵۰۰
اف ای سی	۳/۴
پلاریزاسیون عمودی	(Vertical)
سایت کانال جدید:	

<http://www.newchannel.tv>

[kanaljadid@yahoo.com](mailto:kanaljadid@yahoo.com)

[tv.anternasional@yahoo.com](mailto:tv.anternasional@yahoo.com)

آدرس تماس:

## در حمایت از علی نجاتی مدیر سندیکای کارگران هفت تپه

برای آزادی بیقید و شرط علی نجاتی بمیدان بیائیم!



علی نجاتی مدیر سندیکای کارگران هفت تپه

صورت میگیرد دست به مبارزه زده اند. یک بار نیز در اعتراض به دستمزدهای معوقه در خیابان های شهر شوشتر راهپیمائی کردند.

در دفاع از آزادی علی نجاتی و در محکومیت رژیم جمهوری اسلامی در سرکوب و دستگیری کارگران و برای جلب حمایت و پشتیبانی از خواسته های کارگران هفت تپه تشکیلات آلمان حزب کمونیست کارگری ایران در شهر فرانکفورت اقدام به برپایی میز اطلاع رسانی به همراه نمایشگاه عکس از وضعیت کارگران در ایران کرده است.

علی نجاتی مدیر سندیکای کارگران هفت تپه باید فوراً و بدون قید

علی نجاتی مدیر سندیکای کارگران هفت تپه از 18 اسفند توسط نیروهای امنیتی بازداشت شده است و از سرنوشت او خبری در دست نیست. پیش از آن نیز 7 نفر از اعضای هیئت مدیره سندیکا توسط نیروهای وزارت اطلاعات و امنیتی رژیم بازداشت و پس از چند روز آزاد شدند.

فشار و تهدید علی نجاتی و دیگر اعضای هیئت مدیره بخاطر در هم شکستن سندیکا و تحمیل شورای اسلامی به کارگران نیشکر هفت تپه صورت میگیرد.

کارگران هفت تپه در سال های گذشته بارها بخاطر بهبود وضعیت معیشتی و اجماعی که به آنان

## بیانیه سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه - فروردین ۱۳۸۸

سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه و شرکت واحد و فعالین انجمن های صنفی معلمان و... در زندان به سر می برند و یا منتظر اجرای حکم صادره هستند.

ما در راه آزادی تشکل مستقل کارگری و زندگی شایسته انسانی که در منشور حقوق بشر قید گردیده و از حقوق اولیه انسانی است از هر ابزاری استفاده خواهیم کرد.

کارگران نیشکر هفت تپه در طول این مدت مورد حمایت های معنوی بسیاری از نهاد های کارگری و حقوق بشری از جمله اتحادیه بین المللی کارگران صنایع مواد غذایی، کشاورزی و خدمات (IUF) قرار داشته و تمامی این نهاد ها را در کنار خود داشته است.

سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه، سپاسگزار تمامی زحمات این نهاد ها و عزیزان می باشد و از این حمایت های معنوی استقبال کرده و خواهان ادامه آن تا زمان آزادی کامل فعالیت هایش می باشد.

با آرزوی محو سرکوب و زندان و گسترش عدالت و آزادی در سراسر گیتی

در ماههای پایانی سال ۱۳۸۷ اذیت و آزار اعضای هیئت مدیره، فعالین و اعضای خانواده هایشان افزایش یافت و حتی وکیل سندیکا آقای دکتر محمد اولیایی فرد هم از این امر مستثنی نبود. در ادامه این فشارها و بازداشت ها تمامی اعضای هیئت مدیره توسط وزارت اطلاعات احضار و بازداشت شدند و در مواردی منازل مسکونیشان نیز مورد تفتیش قرار گرفت دستگیر شدگان با تودیع قرار کفالت از زندان آزاد شدند اما رئیس هیئت مدیره این سندیکا کمکان بدون هیچ خبری در زندان به سر می برد.

متأسفانه به دلیل شرایط حاکم، هرگونه فعالیت مستقل کارگری سریعاً سرکوب می شود و در این راستا ضمن اینکه سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه اولین و آخرین تشکل سرکوب شده نمی باشد، بوجود آوردن تشکل کارگری بدون پرداخت هزینه میسر نیست.

امروز بسیاری از کارگران به دلیل فعالیت های کارگری بیکار، سرگردان و محروم از فعالیت های اجتماعی هستند، مسئولین

"سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه با وجود اینکه در ماه های پایانی سال ۱۳۸۷ فشارها و تهدیدها بر اعضای این سندیکا افزایش پیدا کرده و باعث بازداشت های متعددی شده و بعد از آزادی دستگیر شدگان رئیس هیئت مدیره این سندیکا دستگیر و به طور نامعلوم در زندان به سر می برد آغاز سال ۱۳۸۸ را تیریک گفته و خواستار آزادی تمام فعالین کارگری می باشد.

در سالی که گذشت کارگران نیشکر هفت تپه بعد از سال ها مبارزه توانستند با انتخاب اعضای هیئت مدیره سندیکای مستقل خود را بازگشایی کنند.

اعضای هیئت مدیره این سندیکا در حالی که تنها برای اعتراض به عدم پرداخت دستمزدها و جلوگیری از تعطیلی کارخانه و فروش زمین های حاصلخیز و خصوصی سازی شرکت به احیای سندیکای مستقل کارگری و تعیین نمایندگان واقعی خود اقدام کرده بودند در طول ماه های گذشته با اتهام تبلیغ علیه نظام، به کرات به دادگاه انقلاب احضار و مورد بازجویی قرار گرفتند.

از صفحه ۱

## علی نجاتی باید فوراً ...

میتوانید رژیم را به عقب برنید. نباید به جمهوری اسلامی فرصت داد. باید علی نجاتی را فوراً از زندان آزاد کنیم. شما کارگران نیشکر هفت تپه، شما مردم شهر شوش، و همه کارگران و همه ما با هم باید کار کنیم که نه تنها علی نجاتی از زندان آزاد شود، نه تنها احکام زندان برای کارگران لغو گردد، بلکه بتوانیم با قدرت بیشتری برای تحقق خواسته های اساسی ترمان به جلو گام برداریم.

تپه است، شما ۵ هزار کارگر نیشکر هفت تپه با خانواده ها ییتان و با حمایت مردم نیروی عظیمی هستید. با اعلام اعتصاب خود و با نشان دادن دوباره قدرت اتحادتان قطعاً میتوانید رژیم اسلامی را به عقب برانید. شما همانطور که در موارد قبل با مارش اعتراضی خود در خیابانهای شهر توانستید دادگاهی را که برای محاکمه این کارگران تشکیل شده بود، متوقف کنید، اکنون نیز با اعتراض خود و با تجمعات اعتراضی خود در شهر

مشکلات خود خواستار تحقق وعده های تحقق نیافته مسولین شده اند. پیشتر نیز کارگران این کارخانه در مقابل وزارت کار تجمع کرده بودند.

## تجمع اعتراضی ۲۵۰ کارگر بیمارستان الوند

به گزارش ایلنا، درآستانه شب سال نو بیمارستان الوند به بهانه بازسازی تعطیل شد، ۲۵۰ کارگر آن پس از ۱۰ تا ۱۵ سال کار بر این بیمارستان بیکار شدند، و بیمارانش نیز برای ادامه درمان درچند روز گذشته میان سایر بیمارستان ها تقسیم شدند. دراعتراض به این موضوع ۲۵۰ نفر از پرسنل بیمارستان و زایشگاه الوند به همراه اعضای خانواده های خود تجمع کردند.

## تجمع اعتراضی پرسنل بیمارستان "مهر" ساری

به دنبال پرداخت نشدن 3 ماه حقوق، عیدی و پاداش، ۱۴۶ نفر پرسنل بیمارستان "مهر" ساری دست به اعتصاب زدند.

و خواستار حضور مسئولان و پاسخگویی آنان در جمع خود شدند.

## تجمع اعتراضی کارگران فرش پارس مقابل فرمانداری شهرستان البرز

به گزارش "ایلنا" ۱۵۰ کارگر فرش پارس در اعتراض به حقوق و مزایای معوقه خود در مقابل ابل فرمانداری البرز تجمع کرده و خواستار دریافت فوری طلب هایشان شدند. همچنین این کارگران طی نامه ای خطاب به معاونت سیاسی و امنیتی استانداری قزوین با بیان

زندانی سیاسی آزاد باید گردد!

## اخبار اعتراضات کارگری در ایران

### کارگران لاستیک البرز و صنایع فلزی شماره یک و دو بخشی از دستمزدهای معوقه خود را دریافت کردند

به گزارش اتحادیه آزاد کارگران ایران روز ۲۷ اسفند ماه در آخرین روزهای پایان سال ۸۷ کارگران لاستیک البرز دستمزد اسفند ماه و عیدی خود را به همراه خریدی تا سقف یکصد و پنجاه هزار تومان از تعاونی کارخانه دریافت کردند. لازم به یادآوری است در حال حاضر کارگران لاستیک البرز ۵ ماه از دستمزد خود بعلاوه ۲۰ درصد از دستمزد اسفند ماه را دریافت نکرده اند و مدیریت کارخانه وعده داده است روز ششم فروردین ماه ۸۸ به آنطرف این دستمزدها را به حساب کارگران واریز کند.

بنا به گزارش دیگر از اتحادیه آزاد کارگران ایران روز ۲۷ اسفند مبلغ پانصد میلیون تومان بابت طلب کارگران کارخانه شماره دو صنایع فلزی به علاوه باقی مانده دستمزدهای این کارگران تا پایان آبان ماه به آنان پرداخت شد. این کارگران در حال حاضر چهار ماه دستمزد معوقه بعلاوه عیدی خود را از کارفرما طلب کار هستند. همچنین کارگران کارخانه صنایع فلزی شماره یک نیز در این روز دو ماه و نیم از دستمزدهای معوقه خود را دریافت کردند. این کارگران هم اکنون دستمزد اسفند ماه و عیدی خود را دریافت نکرده اند.

### اعتراض کارگران شاهو به اخراج همکارانشان از کار

صبح روز ۱۰ فروردین با اعلام سیاست جدید کارفرمای کارخانه ریسندگی و بافندگی شاهو مبنی بر پرداخت سنوات هر سال یک بار به ۲۲ کارگر کارخانه که مسائلی همچون بازنشستگی و بیمه خدمات اجتماعی کارگران را تحت الشعاع خود قرار می داد، دست به اعتراض زدند. در پی این اعتراض مسئولان

کارخانه اقدام به اخراج دهها تن از کارگران معترض نمودند. در این روز نمایندگان کارگران به همراه کارگران به اداره کار سنجندج مراجعه کرده و طی تنظیم دادخواستی، شکایت و اعتراض خود را نسبت به اقدام کارفرما تسلیم این اداره نموده و اعلام کردند در صورت رد شکایت و عدم بازگشت به کار، کارگران اعتراضاتشان را تشدید خواهند کرد.

### تجمع اعتراضی کارگران چینی کرد در مقابل اداره کار کرمانشاه

به گزارش سایت اتحاد روز ۵ فروردین در اولین روز پایان تعطیلات رسمی سال نو، بیش از دویست کارگر کارخانه چینی کرد بنا به تصمیمی که قبلا در مجمع عمومی خود اتخاذ کرده بودند، در اعتراض به اخراجها در مقابل اداره کار کرمانشاه دست به تجمع اعتراضی زدند و خواهان بازگشت بکار فوری خود شدند.

بنا بر این گزارش بلافاصله پس از تجمع کارگران، مسئولین اداره کار برای رسیدگی به خواستههای کارگران از آنان ده روز مهلت خواستند و طی مذاکراتی که انجام گرفت، کارگران با این مهلت ده روزه موافقت نموده و اعلام کردند که اگر به خواست آنها پاسخ داده نشود به اعتراض خود ادامه خواهند داد. این تجمع از ساعت هشت صبح شروع و در ساعت ده و نیم پایان یافت. در این تجمع کارگران همچنین تصمیم گرفتند که روز بعد پس از انتخاب نمایندگانی از میان همکارانشان بار دیگر با هدف معرفی و حمایت از این نماینده ها در مقابل اداره کار کرمانشاه دست به تجمع بزنند.

لازم به یادآوری است طی سه ماه گذشته حدود ۶۰۰ نفر از کارگران کارخانه چینی کرد از کار خود اخراج شده اند و کارگرانی که در این روز در مقابل اداره کار دست به تجمع زده بودند، اعلام کردند که طی روزهای آینده با حدود ۴۰۰ نفر دیگر از

همکاران اخراجی خود تماس خواهند گرفت که در صورت عدم رسیدگی به خواستههایشان بر دامنه اعتراضات خود بیافزایند. کارگران اخراجی کارخانه چینی کرد از ۱۰ تا ۲۰ سال سابقه کار دارند و به استثناء تعداد کمی از آنان، اکثر آنان با قرار داد موقت در این کارخانه مشغول بکارند.

### اخراج ۷۰ نفر کارگر در کارخانه آردل

بنا به گزارش سایت اتحاد روز سه شنبه ۲۷ اسفند ماه کارفرمای کارخانه آردل ۷۰ نفر از کارگران قرارداد موقت این کارخانه را اخراج کرد. این کارگران پس از شنیدن عدم تمدید قراردادهاشان از سوی یکی از مدیران کارخانه به طرف وی هجوم بردند و بنا بر اظهار برخی از کارگران چنانچه تعدادی از آنان، کارگران اخراجی را آرام نمیکردند چه بسا اتفاقی ناگوار برای مدیر مزبور پیش می آمد.

این تجمع پس از تجمع ۲۱ اسفند کارگران آردل در مقابل دفتر مرکزی این شرکت صورت میگرفت. در تجمع ۲۱ اسفند کارگران خواهان پرداخت فوری عیدی و پاداش و چهار ماه از دستمزدهایشان شده و با در دست داشتن پلاکاردهایی خواستههای خود را طلب میکردند. در این تجمع کارفرما از کارگران مهلت خواست تا به خواست آنها رسیدگی کند. در ادامه این اعتراضات روز ۲۷ اسفند ۵۰۰ هزار تومان علی الحساب از کل طلب این کارگران بابت چهار ماه دستمزد معوقه و عیدی به آنان پرداخت شد. اما همزمان اخراج ۷۰ نفر از کارگران اعلام گردید.

جالب توجه اینجاست که کارگران رسمی کارخانه آردل پس از شنیدن خبر عدم تمدید قرارداد همکاران قرارداد موقت شان به حمایت از آنها برخاستند و حمایت خود را از آنان اعلام داشتند. این کارگران تصمیم گرفتند که به اداره کار شکایت کنند و اعتراض خود را پیگیری کنند. اما به دلیل شروع تعطیلات نوروزی حل مسائل کارگران اخراجی کارخانه آردل

عملا به بعد از پایان تعطیلات موکول خواهد شد. بنا بر اظهار کارگران کارخانه آردل کارفرمای این کارخانه برای انتقام جوئی از اعتراض کارگران به عدم پرداخت دستمزدهایشان امروز از تمدید قرار ۷۰ کارگر قراردادی خودداری کرد.

### نامه عده ای از کارگران مونتاز سالن پژو ایرانخودرو

دوستان و همکاران گرامی در ایرانخودرو چه می گذرد.

با نگاهی کوتاه به اظهارات رسمی مدیریت موقعت ایرانخودرو اینگونه است: بالاترین میزان تولید بیشترین حجم فروش برترین صادرکننده صنعتی بزرگترین تولید کننده در خاورمیانه پرسودترین شرکت حال حاضر در ایران و یکی از شناسه شرکتهای نمونه اسلامی؟

مشاهده وضعیت مدیریت نشان می دهد که حقوق مآکورد پاداش وعیدی های گراف وام خرید خودرو که اقساط آن با هزینه ایاب و ذهاب پرداختی به مدیران پرداخت می شود. ویلاهای مخصوص شمال کشور پرداخت مبلغ باز نشستگی بدون سقف وجود مدیریتی با نام (مدیریت خدمات مدیران) و بسیاری تسهیلات ویژه دیگر سهم این تافته های جدابافته است.

اما سهم ما کارگران چیست؟

ازیک سو حقوقهایی که با توجه به مخارج وتورم، در حد به خور و نمیر است. آکوردهایی که نسبت به سال های قبل و مقدار تولید فعلی نه تنها زیاد نشده بلکه کاهش یافته پاداشهایی که تعداد و مقدار آن کم شده پرداخت مبلغ بازنشستگی با سقف معین. واز سوی دیگر اضافه کاری های اجباری و حضور در روزهای تعطیل شدت کار بالا سخت تر شدن قوانین انضباطی پیمانی و قراردادی شدن اکثریت پرسنل..

دوستان مشاهده این اوضاع ثابت می

کنذرحمات ما و خانواده های ما در خدمت مدیران و وابستگان ایشان است و این شعار مدیریت که (بازارترین سرمایه شرکت نیروی انسانی است) این معنی را می دهد که: نیروی انسانی یعنی: مدیران وما کارکنان در حد ماشین و ابزار و پیچ مهره حساب می شویم.

دوستان! سیاست صبر و انتظار بس است.

با اعتراضات خود نگذاریم هر طوری که می خواهند با ما رفتار کنند. مدیریت شرکت باید درقبال سیستمهای خود جوابگوی ما باشد. حقایق موجود در کارخانه را به خانواده های خود باهمکاران کارخانه های تحت پوشش کارگران سایر کارخانه های خودروساز و بخشهای مختلف طبقه کارگر در میان بگذاریم وهمفکری کنیم از تجارب موفق کارگران جهان درس بگیریم و به دنبال راه حل مناسب بگردیم.

دوستان کارگر!

حاصل فعالیت ما انبوه ثروتی است که خود از آن بی بهره ایم در تعیین شرایط کار خود هیچ نقشی نداریم.

دوستان در تکثیر این اعلامیه ما را یاری کنید.

کارگران مونتاز سالن پژو

\*\*\*

دوستان و همکاران گرامی! سالن مونتاز پژو خط مقدم اعتراضات کارگری در شرکت ما است. از دست دادن پیمان رضی لو اخراج دهها نفر از کارگران این قسمت نشان می دهد دوستان کارگر سالن پژو همچنان در سنگر مبارزه پیشستانزند. آغازگران اعتصاب شکوهمند ۱۰ تیر در تدارک اعتصاب دیگر هستند

ما به این دوستان درود می فرستیم و از همه دوستان کارگر می خواهیم در اطلاع رسانی اطلاعیه دوستان سالن مونتاز بکوشند. جمعی از کارگران ایران خودرو

**زنده باد جنبش مجمع عمومی!**

## امید به اوپاما!

در مصاحبه با یکی از فعالین کارگری آمریکا

ناصر اصغری

با سرکار آمدن باراک اوپاما در آمریکا، امیدهای زیادی بین فعالین و دست اندرکاران مسائل و جنبش کارگری، هم در درون فدراسیون کار آمریکا و هم بیرون آن و در میان منتقدینش، زنده شده است؛ منتها نقطه رجوع هر دوی این طرفین فدراسیون کار آمریکاست. متصدیان و حقوق بگیران این نهاد، که حق عضویت هنگفتی از اعضا می گیرند و در واقع کار عجیب و غریبی هم برای دفاع از اعضای خود نمی کنند، منتظرند که کسی مثل اوپاما سر کار بیاید و لایحه ای به نفع این فدراسیون به تصویب برساند. نه تنها از قدرت بسیج کارگران و اعضای خود استفاده نمی کند، بلکه گاهی به همان اندازه دولت و کارفرماها از کارگران می ترسند. منتقدین و فعالین کارگری بیرون از فدراسیون کار آمریکا هم

مشکلشان عمدتاً این است که این فدراسیون و متصدیان آن دیگر در بوروکرات بودن شورش را در آورده اند. تمام هم و غمشان این است که اوپامائی بیاید و قانونی شبیه قانون "وگنر" برایشان و به نفع اعضای این فدراسیون به تصویب برساند. اوپاما هم دقیقاً چنین قولی به آنها داده است. او در زمان سناتوریش از لایحه ای به نام لایحه "انتخاب آزاد کارگران" EFCA حمایت کرده بود، که پائین عجالتا به آن اشاره خواهم کرد. ابتدا اجازه بدهید بطور خیلی خلاصه (فوق العاده خلاصه) این لایحه و تاریخچه پشت آن را توضیح بدهیم.

جنبش کارگری آمریکا با تمام پستی و بلندی هایش همانند جنبش کارگری در همه کشورهای دیگر بطور دائم با هیئت حاکمه این کشور دست و پنجه نرم کرده است. دولت بصورت

قهره چکانی و با تصویب لوایح مختلفی در دوران متعددی، هر چه بیشتر این جنبش را زیر فشار قرار داده است و امروز متأسفانه صحبت از چیزی به اسم جنبش مستقل کارگری و یا تشکل مستقل کارگری در این کشور بسیار سخت و شاید هم ناپجا باشد. در سال ۱۹۳۵ لایحه ای به نام لایحه "وگنر" به تصویب مراجع وقت آمریکا رسید. با تصویب لایحه "وگنر"، کارگران می توانستند با امضاء کارتی و اگر نصف اضافه یک کارگران شرکتی رأی به ایجاد تشکلی می دادند، اداره کار آن تشکل را به ثبت می رساند و تمام کارگران آن شرکت عضو آن اتحادیه می شدند؛ که در اصطلاح انگلیسی به آن Closed Shop می گویند. حتی اگر کارگری در این شرکت مخالف پرداخت حق عضویت می بود و مخالف عضویت در آن تشکل می بود، اتومات حق عضویت از دستمزدش کسر می شد و عضو آن تشکل محسوب می شد. در تابستان سال ۱۹۴۷، هیئت حاکمه وقت

کرده و طی تنظیم دادخواستی، شکایت و اعتراض خود را نسبت به اقدام کارفرما تسلیم این اداره نموده و اعلام کردند در صورت رد شکایت و عدم بازگشت به کار، کارگران اعتراضاتشان را تشدید خواهند کرد.

### کارگران پریس سرانجام پس از ۶ ماه کشمکش و مبارزه پیروز شدند

به گزارش سایت اتحاد، روز ۲۱ اسفند ماه ۸۷ پاسخ دیوان عدالت اداری به شکایت کارفرمای پریس از رای هیئت حل اختلاف اداره کار سنندج به این اداره ابلاغ شد. این دیوان در رای خود ضمن حذف قید موقت از قراردادهای کارگران پریس و تأیید کامل رای هیئت حل اختلاف اداره کار سنندج، قرار موقت خود در مورد توقیف رای حل اختلاف را نیز ملغی و رای صادره را قطعی اعلام کرده است.

کارگران پریس ۱۳ شهریور ماه امسال بدنبال عدم پرداخت

دستمزدهایشان از سوی کارفرما دست از کار کشیدند و کارفرما در همان ساعت اول اعتراض کارگران با برداشتن کارت‌های حضور و غیاب کارگران اقدام به مقابله با آنان کرد و هیئت تشخیص اداره کار سنندج نیز در همدستی با کارفرما عملاً رای به اخراج این کارگران داد.

اما کارگران پریس به این رای و اراده کارفرما تن ندادند و متحدانه اقدام به برپائی تجمعات اعتراضی در مقابل اداره کار سنندج کردند و با تسلیم اعتراضی به هیئت حل اختلاف اداره کار سنندج خواهان رد رای هیئت تشخیص این اداره شدند.

کارگران پریس در روز برگزاری جلسه هیئت حل اختلاف اداره کار سنندج نیز با در دست داشتن پلاکاردهایی در مقابل این اداره دست به تجمع زدند و بار دیگر خواهان بازگشت بکار و پرداخت تمامی

نام گذاشتند. این لایحه از آن زمان تاکنون لایحه ناظر بر قانون کار و قانون تشکل پذیری کارگران در آمریکاست.

در سال ۲۰۰۷، چند نماینده مجالس سنا و کنگره آمریکا از هر دو حزب دمکرات و جمهوریخواه، لایحه "انتخاب آزاد کارگران" را به کنگره معرفی کردند که در کنگره رأی کافی به دست آورد و در مجلس سنا حمایت اکثریت را داشت؛ اما با پیرویه "اتلاف وقت مجلس" (filibuster) بلوکه شد و نهایتاً نیمه تمام ماند. جورج بوش تهدید کرده بود که حتی اگر این لایحه از مجلس سنا رأی لازم را بیآورد، وی آن را وتو خواهد کرد. اوپاما که آزمون سناتور بود، از این لایحه حمایت کرد و بعدها قول داد که اگر به ریاست جمهوری انتخاب شود، با حقوقی قانونی که دارد، آن را قانون خواهد کرد. این لایحه تقریباً چیزی شبیه به لایحه "وگنر" است.

صفحه ۹

مطالبات معوقه خود شدند. مبارزه متحدانه و آگاهانه کارگران پریس سرانجام به صدور رای در هیئت حل اختلاف اداره کار سنندج به نفع این کارگران شد، بطوریکه در رای مزبور علاوه بر رای بازگشت بکار کارگران پریس و پرداخت مطالبات معوقه آنان از سوی کارفرما، قید موقت نیز از قرار دادهای آنان حذف شد.

بدنبال این رای که به اتفاق آرا به نفع کارگران پریس صادره شده بود کارفرمای پریس اقدام به دریافت حکم توقیف موقت رای هیئت حل اختلاف اداره کار سنندج از دیوان عدالت کرد و این مسئله بیش از پیش بر خشم و انزجار کارگران پریس از وضعیت موجود دامن زد و آنان با در دست داشتن پلاکاردهایی دوبار اقدام به تجمع اعتراضی در مقابل دیوان عدالت در تهران کردند.

## اخبار اعتراضات کارگری

### سومین روز تجمع کارگران اخراجی لوله سازی اهواز

صبح روز دوشنبه ۲۶ اسفند صد ها تن از کارگران اخراجی کارخانه لوله سازی اهواز برای سومین روز متوالی در مقابل درب کارخانه لوله سازی اهواز دست به تجمع زدند.

در این تجمع اعتراضی نمایندگان کارگران طی بیانییه ای اعلام کردند تا زمان بازگشایی کارخانه و بازگشت به کار کارگران اخراجی به تجمع خود ادامه خواهند داد. در پی این بیانییه و بعد از دو ساعت اجتماع، نیروی انتظامی با فراخواندن پنج تن از نمایندگان کارگران خواستار پایان دادن به اجتماع آنان شد.

در پایان جلسه ای میان کارگران و فرماندهان انتظامی در فرماندهی نیروی انتظامی و سپس فرمانداری اهواز انجام شد، کارگران مشکلات

خود را طرح کردند و بعد از دو ساعت بحث به آنها اعلام شد، در صورت ادامه تجمع با آنها برخورد خواهد شد. کارگران موقتاً به تجمع خود پایان دادند، اما اعلام کردند که کوتاه نخواهند آمد. بازگشت به کار حق کارگران است.

### اعتراض کارگران شاهو به اخراج همکارانشان از کار

صبح روز ۱۰ فروردین با اعلام سیاست جدید کارفرمای کارخانه ریسندگی و بافندگی شاهو مبنی بر پرداخت سنوات هر سال یک بار به ۲۲ کارگر کارخانه که مسائلی همچون بازنشستگی و بیمه خدمات اجتماعی کارگران را تحت الشعاع خود قرار می داد، دست به اعتراض زدند. در پی این اعتراض مسئولان کارخانه اقدام به اخراج دهها تن از کارگران معترض نمودند. در این روز نمایندگان کارگران به همراه کارگران به اداره کار سنندج مراجعه

یک دنیای بهتر برنامه حزب کمونیست

کارگری را بخوانید

## امید به اوپاما!...

از صفحه ۹

اگر کسی بخواهد بحثهای مطرح در باره جنبش کارگری آمریکا، و بطور مشخص بحث درباره فدراسیون کار آمریکا و آنچه را که در این فدراسیون می گذرد دنبال کند، مقالات دیوید مکاری (David Macary) در مجله خوانندگی Counter Punch از بهترین منابع هستند. دیوید بطور مشخص در این دوره، که اوپاما به فدراسیون کار آمریکا قول داده بود کمک کند "لایحه انتخاب آزاد کارگران" تصویب شود و این فدراسیون هم مبلغ هنگفتی به کمپین ایشان هم در رقابت با دیگر کاندیداهای حزب دمکرات و بعدا بر علیه جان مک کین کمک مالی کرد، به این موضوع پرداخته و کمک خوبی به خوانندگانش برای درک این مسئله کرده است.

بهمین ۵۷ و همچنین نقش غرب در حقه کردن خمینی به مردم ایران، برای دیوید بسیار جالب بودند. بهرحال اجازه بدهید با هم سؤال و جواب دیوید را مرور کنیم.

یک سوال و یک جواب:

ناصر اصغری: «دیوید عزیز؛ آخرین مطلب در "کانترپانچ آنلاین" را خواندم. سئوالی برایم پیش آمده که امیدوارم وقت کنی چند دقیقه ای از وقتت را صرف جواب به این سؤال بکنی. نزدیکهای انتهایی مقاله ات نوشته ای: "نظرخواهی ها نشان می دهند که در حالی که فقط ۱۲،۴ درصد از نیروی کار آمریکا در اتحادیه ها متشکل هستند، نزدیک افراد حرفه ای آموزش دیده دارد که کمیابند. و بعضا هم بعضی از متصدیان اتحادیه ها صاف و ساده

که فکر می کنند می خواهند عضو اتحادیه ای باشند، نمی دانند چکار بکنند و بد جوری هم می ترسند که این کار را شروع کنند. از این می ترسند که شروع تلاش برای متشکل شدن نتیجه معکوس بدهد و آنها منزوی بشوند و مورد اذیت و آزار قرار بگیرند؛ و بدتر از همه اینها، با اتهامهای واهی از کار اخراج شوند. جاهائی مثل "وال مارت" به ضدیت با تشکل آوازه ای دارند. می توانند زندگی را بر هر کسی را که فکر می کنند می خواهد به تشکلی پیوندند، تباه کنند.

دوما اتحادیه ها در تلاش برای سازماندهی اصلا پیگیر و کوشا نیستند. دنبال کسانی که پتانسیل عضو شدن را دارند نمی روند. بعضا به این دلیل که احتیاج به منابع و افراد حرفه ای آموزش دیده دارد که کمیابند. و بعضا هم بعضی از متصدیان اتحادیه ها صاف و ساده

تنبل و بورکرات هستند.

سوم اینکه حتی در جاهائی که به اندازه کافی امضا برای ثبت اتحادیه ای جمع می شود، تیم کارفرما نیروی کار را مجبور به گوش دادن به تبلیغات ضد اتحادیه ای می کنند که چنان مرعوب کننده اند که نتیجه اش نپیوستن به اتحادیه ها می گردد. بنابراین با آدمهائی روبرو هستیم که گرچه می خواهند به اتحادیه ای پیوندند، و سخت تلاش کرده اند که متشکل بشوند، اما موقع رأی دادن، اکثر همکاران ترس برشان می دارد.

و چهارم؛ متأسفانه بیشتر کارگران فقط حرفش را می زنند؛ بجای اینکه اقدامی بکنند. می خواهند به اتحادیه ای پیوندند، اما نمی خواهند مساعدتی برای پیوستن و یا ایجاد تشکل از خود نشان بدهند. نمی خواهند ابتکار عمل را به دست بگیرند و با اتحادیه ای تماس بگیرند که کارها رو غلتک بیافتند. جای تأسف دارد، اما واقعیتست. بهمین خاطر است که بسیاری از دست اندرکاران جنبش

کارگری می خواهند لایحه EFCA هر چه زودتر تصویب شود.»

یک توضیح کوتاه درباره ۱۲،۴ درصد از کارگران متشکل در آمریکا به نظرم لازم است. در آمار مربوط به این عرصه آمده است که با احتساب بخش خدمات، نیروی کار متشکل در آمریکا این رقم است. نیروی کار بخش خصوصی را از ۶ تا ۸،۵ اعلام کرده اند. بخش خدمات هم با احتساب نیروی پلیس، زندانبانها، ورزشکاران حرفه ای و غیره به چنین رقمی رسیده است. از بخش ماشین سازی، الکترونیک و برق و غیره، بخشی که سنتا به آن بخش تولیدی گفته شده است، این رقم فوق العاده پائین است. این توضیح برای کشوری که نیروی پلیس عظیمی دارد؛ کشوری که نزدیک به ۸ میلیون نفر در زندان و در نتیجه زندانبانهای زیادی دارد، ضروری است.

\*\*\*

توضیحات دیوید قبل از اینکه چیزی درباره کارگران آمریکا بگوید، درباره فعالینی می گوید که جوانشان متأثر از ناامیدی است. خودزنی و گناه را گردن دیگران انداختن در بین این فعالین موج می زند. "کارگران تلاش نمی کنند"، "کارگران می ترسند"، "کارفرما مرعوب می کند" و غیره. اینها فقط مشکل کارگران در آمریکا نیست. هر کسی در هر جای دنیا برای شانه بالا انداختن می تواند چنین بهانه هائی بیابد. (فقط کسانی که در عالم هپروت سیر می کنند تئوری می بافند که کارفرماها در ابتدا برای کارگران تشکل می سازند و بعد استعمار را شروع کنند!) اما راه حل چیست؟

به نظر من مشکل قبل از هر چیز، در این نمونه مشخص، خود فدراسیون کار آمریکاست. کیم سایپس آن را دنباله رو امپراطور می خواند و در جایی آن را زانده CIA خوانده است؛ اما از آن دل نمی کند. بحث من ابد این نیست که مطالبه

فسخ و نابودی فدراسیون کار آمریکا را سرلوحه فعالیت خود بکنند. دیوید و کیم هر دو، وزنه فوق العاده سنگینی را به انتخاب اوپاما داده اند؛ منتها نه از این سر که اوپاما انتظار کارگران و جامعه را بالا برده است، بلکه از این سر که اوپاما لایحه پرو کارگری تصویب خواهد کرد؛ همه این فعالین در جنبش کارگری آمریکا، به "دودلی" اوپاما و با بتعویق افتادن این قول از طرف ایشان، بشدت عصبانی اند. دنبال راههای قانونی اند. استفاده از راه قانونی را، آنجا که چنین چیزی واقعا امکان دارد، نادیده نمی گیرم. اما مسئله این است که قدرت کارگر در دالانهای کنگره و سنای آمریکا، و در هوس رئیس جمهور این کشور نیست؛ قدرتش در نقشش در تولید است. در آمریکا کمتر از ایران و مکزیک اعتصاب سازمان داده نمیشود. اکثریت قریب به اتفاق این

اعتصابات نهادهای سر به فدراسیون کار آمریکا را دور زده اند. فعالین کارگری زیادی هستند که قدرت بسیج کارگران را دارند و راستش قدرت سازماندهی کارگران در بیرون از چهارچوب فدراسیون کار آمریکا را نیز دارند. اما به این مسئله نه باوری دارند و نه نقشه ای. مسئله در کشوری که فقط هفت درصد از نیروی کارش متشکل است، دیگر ابدان نمی تواند این باشد که برویم و تشکل های موجود را تقویت کنیم. البته که نباید این تشکل ها را تخریب کرد. این نکته مهم باید در نظر گرفته شود. اما کمونیستهای چنین کشوری باید شروع به سازماندهی شوراهای کارگری بکنند. در آمریکا این زمینه مهیاست. اکنون از رادیکالیزه شدن اعتراضات کارگری و از کنترل در آمدن این اعتراضات صحبت می شود. جا دارد که فعالینی که باور به متشکل شدن کارگران دارند یا پیش بگذارند. راه سختی پیش روست، اما شدنی است. ۹. مارس ۲۰۰۹

## زنده باد اتحاد و همبستگی بین المللی کارگران!

## روز کارگر، افقی روشن ...

از صفحه ۱۲

و نابرابری باشند. جهانی رها از سود و سرمایه، جهانی آزاد و برابر، جهانی سوسیالیستی. اگر بخش های وسیعی از مردم جهان، امروز به دلیل بحران موجود مصائب سرمایه داری را با گوشت و پوست خود احساس میکنند، کارگران و سایر زحمتکشان در ایران سالهاست که تحت حاکمیت اسلامی سرمایه داران، وحشیانه ترین ستم و سرکوب و استثمار را لمس کرده اند و میکنند. وضعیت ضد انسانی حاکم بر زندگی کارگران در ایران امروز، ربطی به اوضاع بحرانی اقتصاد جهانی ندارد. اما با این بحران بی تردید وضعیت وخیم تری در انتظار کارگران و مردم خواهد بود. داشتند. وضعیت تاسف بار امروز جامعه، نتیجه سالها حاکمیت اسلامی سرمایه در ایران است. حاکمیتی که جز با سرکوب و خفقان و فقر و آدمکشی قادر به ادامه حیات نبوده است. در سالهای اخیر با هرچه عمیق تر شدن بحران حاکمیت در ایران، شرایط اجتماعی و اقتصادی به مراتب دشواری بر اکثریت عظیم مردم این جامعه تحمیل شده است. رژیم اسلامی که برای غلبه بر این شرایط از هیچ روشی روگردان نیست، با تحمیل فقر و بیکاری و سرکوب فعالین اجتماعی و مردم کوچه و خیابان تلاش دارد تا بر تناقضات ذاتی خویش و شکافهای درونی خود فائق آید. حکومت اسلامی سرمایه داری و فعالین شناخته شده و تشکل های آنان قصد آن دارد تا با خاموش کردن صدای اعتراض طبقه کارگر این بخش اصلی معترض جامعه را وادار به تحمل شرایط موجود سازد. عدم پرداخت دستمزدها، بیکار سازی، پائین نگه داشتن سطح دستمزدها، تلاش برای پیشگیری از ایجاد تشکلهای کارگری مستقل و..... در کنار تورم بی سابقه و دزدی و چپاول آیت الله ها و سرداران میلیاردی

مجموعه شرایطی است که هرروزه بخش های گسترده تری از کارگران را به صحنه اعتراضات اجتماعی متشکل می کشاند. در چنین شرایطی برگزاری گسترده و اجتماعی روز کارگر میتواند در جامعه ایران تاثیری تعیین کننده برای طبقه کارگر داشته باشد.

اگر چه حتی در دشوارترین سالهای حاکمیت اسلامی روز اول ماه می توسط کارگران و سایر فعالین اجتماعی به اشکال مختلف مراسمی برپا میگردد، اما این مراسم تا امروز نشان دهنده نقش تعیین کننده و وزن اجتماعی ویژه کارگران در رهایی کل جامعه از چنین شرایط شرم آوری نبوده است. کارگران و فعالین، در فضا هائی جدا از هم و با شعارها و اشکال متفاوت منطقه ای، به استقبال این روز میرفتند. سنت گلگشت پیش از ۱۱ اردیبهشت که میتوانست نقش مجمع عمومی کارگران و فعالین برای برنامه ریزی را داشته باشد، با اشکال تراشی و ایجاد فضای امنیتی در حول و حوش آن عملاً نتوانست در سال گذشته نقش خود را ایفا کند. در سال ۸۸ اما شرایط تغییراتی اساسی کرده است. اعتراضات گسترده و رادیکال کارگری که عموماً با تشکیل مجامع عمومی و شیوه های متشکل کارگری در سال گذشته خود را به نمایش گذارد، همچنین تفوق بی چون و چرای گرایش چپ و سوسیالیستی در اعتراضات کارگری، حتی در ظرف های تشکیلاتی سنتی رفورمیستی، شرایطی را فراهم آورده تا فعالین بتوانند جمعیت زیادی از کارگران و مردم معترض و به تنگ آمده را در این روز به خیابانها بیاورند.

برای برپائی مراسم روز جهانی کارگر، فعالین و تشکلهای موجود کارگری همچنان نقشی مهم به عهده دارند. این تشکلهای میتوانند با هر درجه اعتبار با توجه به فضای

به شکل محدود و چند پاره ای آنرا برگزار کرد اما مانند سال گذشته نتیجه مطلوبی در روند مراسم روز کارگر نخواهد داشت. به اینها باید مشکل محدود کردن فعالین شناخته شده توسط حکومت را در این روزها اضافه کرد. به همین دلیل تماس با کانال جدید خصوصاً در برنامه های زنده این کانال که بینندگان بسیاری در همه مناطق ایران دارد، و اعلام زمان و محل مراسم مستقل کارگران، میتواند به هماهنگی هر چه بیشتر برای برگزاری مراسم مختلف در سراسر کشور منجر شود.

رادیکال و سوسیالیستی حاکم بر طبقه کارگر در ایران، با هماهنگی و اتخاذ روشهای مناسب نقش مفیدی در بزرگداشت این روز داشته باشند. مسلماً تشکلهای حکومتی و ضد کارگری اسلامی نیز تلاش خواهند کرد تا از این روز به منظور سیاستهای جناحی و خنثی کردن این روز استفاده کنند. اما همانگونه که در سال گذشته شاهد بودیم این جریانها از هراس کارگران حتی به شکل مخفی نیز قادر به عرض اندام در مقابل رادیکالیسم کارگران نیستند. امروز این تشکلهای حکومتی حتی در میان خود نیز اعتباری ندارند. حضور گسترده و اعتراضی کارگران در جامعه بهترین پاسخ به این عناصر ضد کارگری نیز هست. به هر درجه که بتوانیم کارگران معدودی را که تاکنون گمان میکردند با استفاده از مراسم این دارو دسته ها بتوانند اعتراض شان را بیان کنند، از اینها دور کنیم، آنها منفعل و منزوی تر خواهند شد.

با توجه به تعیین حداقل دستمزدی برابر با هیچ، توسط حکومت سرمایه داران و ماهها عدم پرداخت همین دستمزدها همچنین دستگیری فعالین کارگری شعارهای چنین روزی میتواند بر پایه یک میلیون حداقل دستمزد، پرداخت به موقع دستمزدها، آزادی زندانی سیاسی و آزادی بیقید و شرط تشکل و اعتصاب باشد. در این میان مسلماً اعلام پشتیبانی از معلمان و دانشجویان و فراخوان برای اعتراضات مشترک نقش مهمی در این روز دارد.

امروز با وجود رسانه سراسری، فراگیر و پر مخاطب کانال جدید، کارگران، تشکل ها و فعالین میتوانند حد اکثر هماهنگی و ملزومات لازم برای هر چه گسترده تر کردن این روز را فراهم کنند. امسال نیز مانند سال گذشته حکومت تلاش خواهد کرد تا از برگزاری گلگشت پیش از اول مه جلوگیری کند. اگر چه به هر حال میتوان مانند سال گذشته

در هنگامی که بحران اقتصادی و اجتماعی جهان سرمایه داری هرروز عمیقتر میشود و پایه های حکومت اسلامی سرمایه داران در ایران هرروز لرزانتر، طبقه کارگر ایران به عنوان معترض ترین و چپ ترین بخش طبقه کارگر جهانی، میتواند با حضور پر قدرت در روز اول ماه مه، به عنوان رهبر و سازمانده ایجاد جامعه ای انسانی، در دگرگون کردن نقشه سیاسی فعلی جهان نقشی تعیین کننده ای را بر عهده بگیرد.

### کارگران پریس سرانجام پس از ۶ ماه کشمکش و مبارزه پیروز شدند

کارگران پریس در روز برگزاری جلسه هیئت حل اختلاف اداره کار سنندج نیز با در دست داشتن پلاکاردهایی در مقابل این اداره دست به تجمع زدند و بار دیگر خواهان بازگشت بکار و پرداخت تمامی مطالبات معوقه خود شدند.

مبارزه متحدانه و آگاهانه کارگران پریس سر انجام به صدور رای در هیئت حل اختلاف اداره کار سنندج به نفع این کارگران شد، بطوریکه در رای مزبور علاوه بر رای بازگشت بکار کارگران پریس و پرداخت مطالبات معوقه آنان از سوی کارفرما، قید موقت نیز از قرار دادهای آنان حذف شد.

بدنبال این رای که به اتفاق آرا به نفع کارگران پریس صادره شده بود کارفرمای پریس اقدام به دریافت حکم توقیف موقت رای هیئت حل اختلاف اداره کار سنندج از دیوان عدالت کرد و این مسئله بیش از پیش بر خشم و انزجار کارگران پریس از وضعیت موجود دامن زد و آنان با در دست داشتن پلاکاردهایی دیوار اقدام به تجمع اعتراضی در مقابل دیوان عدالت در تهران کردند. کارگران فرس غروب بافت سنندج این موفقیت را به کارگران پریس تبریک گفتند.

به گزارش سایت اتحاد، روز ۲۱ اسفند ماه ۸۷ پاسخ دیوان عدالت اداری به شکایت کارفرمای پریس از رای هیئت حل اختلاف اداره کار سنندج به این اداره ابلاغ شد.

این دیوان در رای خود ضمن حذف قید موقت از قراردادهای کارگران پریس و تأیید کامل رای هیئت حل اختلاف اداره کار سنندج، قرار موقت خود در مورد توقیف رای حل اختلاف را نیز ملغی و رای صادره را قطعی اعلام کرده است.

کارگران پریس ۱۳ شهریور ماه امسال بدنبال عدم پرداخت دستمزدهایشان از سوی کارفرما دست از کار کشیدند و کارفرما در همان ساعت اول اعتراض کارگران با برداشتن کارت های حضور و غیاب کارگران اقدام به مقابله با آنان کرد و هیئت تشخیص اداره کار سنندج نیز در همدستی با کارفرما عملاً رای به اخراج این کارگران داد.

اما کارگران پریس به این رای و اراده کارفرما تن ندادند و متحدانه اقدام به برپائی تجمعات اعتراضی در مقابل اداره کار سنندج کردند و با تسلیم اعتراضی به هیئت حل اختلاف اداره کار سنندج خواهان رد رای هیئت تشخیص این اداره شدند.

## زنده باد سوسیالیسم



ماه مه (برابر با یازده اردیبهشت) جمهوری اسلامی و فراهم کردن مقدمات سرنگونی آن به نیروی انقلابی کارگران و مردم تبدیل کند.

زنده باد اول ماه جهانی کارگر زنده باد همبستگی کارگران سراسر جهان مرگ بر سرمایه داری، مرگ بر جمهوری اسلامی زنده باد آزادی، برابری، حکومت کارگری

حزب کمونیست کارگری ایران  
۲۰۰۹، ۱۳ فروردین ۱۳۸۸

در شرایط حاضر که بحران ذاتی نظام سرمایه داری در تمام جهان هرروز عمیقتر و گسترده تر میشود، و سرمایه داران با دزدیدن همان حداقل دستمزد و کار و مسکن و بهداشت کارگران و سایر مزدبگیران، سعی در حل این بحران دارند، روز کارگر معنا و مفهومی ویژه دارد.

کارگران با حضور در خیابانها با پرچم راه حل سوسیالیستی میتوانند، پیشاهنگ بشریت برای دست یابی به جهانی فارغ از استثمار

صفحه ۱۱

فرستی است تا کارگران و همه مردمی که از جمهوری اسلامی به جان آمده اند، بیزاری خود از رژیم آیت الله های میلیاردی و عزم و اراده خود برای به زیر کشیدن حکومت اسلامی ضد زن، ضد شادی و ضد آزادی را به نمایش بگذارند. حزب کمونیست کارگری در پیشاپیش طبقه کارگر و مردم آزاده میکوشد تا روز جهانی کارگر را چه در ایران و چه در جهان به روزی برای پیشروی هرچه بیشتر صف آزادی و برابری، صف رفاه و شادی و سوسیالیسم، به روزی برای افشا و انزوی هرچه بیشتر

انسانیت برعلیه نظام طبقاتی سرمایه داری در شکلهای سیاسی متفاوت، توسط کارگران است. انسان از استثمار، نابرابری، تبعیض، وستم رها نخواهد شد، تا هنگامی که به رهبری استثمارشده ترین طبقه به جدال با چنین مصیبت هائی به میدان نیاید. روز کارگر روز اعلام این آمادگی از سوی کارگران رویه جامعه است. همانگونه که مانیفست کمونیست میگوید طبقه کارگر رها نخواهد شد مگر آنکه کل بشریت را رها کرده باشد.

## بیانیه حزب کمونیست کارگری ایران به مناسبت اول ماه مه، روز جهانی کارگر برای خلع ید از برده داران به میدان بیاید!

اما اول ماه امسال بر سر مسائل بنیادی تری است. بر سر تعیین تکلیف با نفس حاکمیت سرمایه داری و بردگی مزدی و دولتهای آن بر جهان است. سرمایه داری باید برود. سوسیالیسم تنها پاسخ واقعی به معضلات جهان است. این را دیگر خیلی ها میگویند. اما اولین گام در سوسیالیسم خلع ید سیاسی از بورژوازی و بدست گرفتن قدرت سیاسی و اختیار جامعه توسط کارگران و مردمی است که نفعی در بردگی و استثمار ندارند. لذا مضمون اصلی روز جهانی کارگر امسال عبارت است از ایجاد آمادگی برای دخالت همه کارگران و مردم محروم در سرنوشت سیاسی جامعه و مبارزه برای خلع ید سیاسی از بورژوازی و همه دزدها و شارلاتانها و عوامفریبانی که وضع فعلی را بوجود آورده اند.

در ایران جایی که رژیم اسلامی سرمایه در یک بحران همه جانبه و مزمزمن اقتصادی، سیاسی و اجتماعی بسر می برد، هرگونه بهبود جدی و پایدار به نفع مردم بطور عینی در گرو به زیر کشیدن رژیم حاکم بورژوازی و برقراری یک جمهوری سوسیالیستی است. اول

های آن به تنهایی برای چند بار ریشه کن کردن گرسنگی، بیماریهای واگیردار، بیسوادی، اعتیاد و فحشاء و جلوگیری از نابودی محیط زیست در جهان کافی است.

تا وقتی آنها قدرت سیاسی را دارند و برای جهان تصمیم میگیرند وضع کمابیش همینطور خواهد بود. اگر جهان را در جنگ ها و رقابت هایشان به آتش نکشند، در بهترین حالت، با تحمیل فقر و فلاکتی بی سابقه به ما بحران شان را از سر خواهند گذراند. ممکن است از ترس اعتراض ما اینجا و آنجا به رفم هایی تن دهند، اما جهنم بردگی مزدی و حاکمیت سرمایه و سود و بازار و بحران و بازم بحران همچنان ادامه خواهد یافت. اول ماه مه روزی است تا در صفتی جهانی به این معضل پاسخ دهیم و پاسخ در وهله اول سیاسی است. باید برای خلع ید سیاسی از برده داران و بدست گرفتن سرنوشت خود به میدان بیاییم. همه خواست های سنتی در اول ماه از کاهش ساعت کار تا بیمه بیکاری و تامین بهداشت و دستمزد شایسته زندگی انسانی تا آزادی تشکل و اعتصاب و آزادی های سیاسی همه برای ما حیاتی است،

روز جهانی کارگر در حالی فرا میرسد که هیولای سرمایه و بحران دنیا را به کام خود کشیده است. به ما میگویند کمتر مصرف کنید، کمربندها را سفت کنید، زیاد شلوغ نکنید، فرصت بدهید تا اقتصاد را راه بیندازیم. گویی بحران فقر و فلاکت و بیکاری و بی حقوقی را کسی جز بورژوازی و دولت هایش به ما تحمیل کرده است. به ما قول وضع مقررات جدید در بازار و بورس را میدهند و در عوض از ما میخواهند تا ضرر و زیان بانکها و غول های برده داری جهانی را بپردازیم تا دوباره نرخ سود بالا برود و تولید از سر گرفته شود. به ما میگویند بدون استثمارگران و بدون موسسات و دولت های آنها، بدون دزدی ها و ریخت و پاش های آنها و بدون جنگ ها و جدال های آنها ما نابود خواهیم شد! آنها بدون هیچ شرم و حیایی همین را دارند میگویند. اگر قبول نکنیم و صدایمان درآید زراد خانه ای از گاز اشک آور و باتوم و پلیس و زندان و دادگاه و مسجد و کلیسا و پارلمان و سیاستمداران و دروغگویان حرفه ای شان را سراغ ما میفرستند. زرادخانه ای که بر دوش ما ساخته اند و هزینه

## روز کارگر، افقی روشن در برابر انسانیت

مرتضی فاتح

معضلات انسانیت گرفتار در نظام سرمایه داری دارد، خواسته قلبی همه بشریت را اعلام میکنند.

امروز با توجه به اوضاع مصیبت باری که سرمایه داری در طی سالها بر جهان تحمیل کرده و با بحرانهای اقتصادی و جنگهای ویرانگر کمر به نابودی جامعه و بنیانهای انسانیت بسته است، بهتر از هر زمانی روشن گردیده که بشریت برای خلاصی از این وضعیت

اول ماه مه برابر با ۱۱ اردیبهشت در کشورهای بسیاری به عنوان روز کارگر جشن گرفته میشود. اگرچه این روز به نام طبقه کارگر ثبت گردیده است، اما این به این معنا نیست که چنین مناسبتی فقط مربوط به کارگران است. درحقیقت در این مناسبت کارگران به مثابه طبقه ای که راه حل انسانی و بنیادی برای حل

# زنده باد اول ماه مه روز همبستگی جهانی کارگران